

[Ole Henriksen]

nem, uanset hvilken kritik eller hvilket råd der måtte komme fra ILO.

Da et flertal lægger op til, at man skal gennemføre lovforslaget, vil det selvfølgelig betyde, at hvad man siger nede i ILO, vil være nytteløst, det vil ikke have nogen virkning på det endelige udfald.

Hertil kommer, at det faktisk er de store lønmodtagerorganisationer, der har bedt om en hurtig afgørelse vedrørende regeringens hensigt med hensyn til dyrtidsordningen, og man har gjort det med den motivering, at så kunne man bedre tilrettelægge de krav, der skulle stilles til overenskomsterne, og bedre tilrettelægge overenskomstforhandlingerne. Det synes jeg sådan set var et fornuftigt krav fra organisationerne.

I SF har vi ikke modtaget nogen henvendelse fra disse organisationer om at medvirke til at få udskudt lovens ikrafttræden. Det er muligt, socialdemokratiet har fået det, men vi har altså ikke fået det. Vi har ikke fået nogen motivering, heller ikke igennem dagspressen, for, hvorfor man skulle udskyde denne lov, så vi kan altså ikke i øjeblikket overskue konsekvenserne af at udsætte lovens ikrafttræden til 15. oktober 1986.

Vores holdning vil være, indtil vi kan blive overbevist om noget andet – selvfølgelig her under debatten – at vi vil undlade at stemme til dette ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg forstår knap nok SFs ordførers interesse i at nedtone betydningen af Den internationale Arbejdsorganisation. Den internationale Arbejdsorganisation er en speciel organisation i FN-familien med betydelig indflydelse fra lønmodtagerside og fra arbejdsgiverside foruden fra staterne. Det er en organisation, der siden sin dannelse umiddelbart efter første verdenskrig har arbejdet på at skabe forpligtende internationale regler, som respekterede organisationsfrihed, forhandlingsfrihed, grundlæggende miljøbestemmelser osv. på arbejdsmarkedet.

Hvad er så SFs interesse i at sige, at den bare er rådgivende, og at den ingen som helst betydning har? Den har betydning. Den spiller en stor rolle for lønmodtagerne i dette land, ligesom det burde spille en stor rolle

for Danmark, at vores internationale anseelse ikke led skade.

For nu at forklare det én gang til for SFs ordfører vil jeg gerne sige: vi er modstandere af denne lovgivning under alle omstændigheder. Argumentet vedrørende ILO er et yderligere argument for at stemme nej.

Regeringen siger, at dette forslag er i overensstemmelse med ILOs regler. Så siger vi: ja men så lad os få prøvet, om det er det eller ej, og det er det, ændringsforslaget giver mulighed for.

Men selv om det viste sig at være i overensstemmelse med ILOs regler, så ville det stadig set ud fra et dansk synspunkt være en uheldig lovgivning, og derfor skal man stemme imod den. Man kan sige det på en anden måde: hvis det er stridende imod ILOs regler, så bør man allerede af den grund afvise forslaget.

Derfor har jeg lidt svært ved at forstå, hvorfor SF og måske også VS – det får vi at vide i løbet af debatten – ikke kan medvirke til dette ændringsforslag, der i hvert fald rummer en mulighed for, hvis det bliver vedtaget, at få bremsset denne lovgivning.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

På grund af den almindelige stemning i salen og det noget fremskredne tidspunkt skal jeg undlade at gentage VS' generelle holdning til dyrtidsreguleringen, som fremgår klart af, hvad vi sagde ved første behandling. Vi er som sagt indædt modstandere af, at dyrtidsreguleringen bliver fjernet.

Jeg vil derfor begrænse mig til at forholde mig til socialdemokratiets ændringsforslag. Det går ud på, at loven skal træde i kraft den 15. oktober 1986. Det skulle give tid til en afklaring af, om regeringens handlemåde er i strid med ILOs regler eller ej.

VS står lidt uforstående over for, at socialdemokratiet lægger så stor vægt på det, ikke fordi vi ikke mener, at Danmark skal overholde sine konventionsmæssige forpligtelser, men fordi modstanden mod selve indgrebet og fjernelsen af dyrtidsreguleringen på den måde bliver afledt i juridisk snak om lovforslagets forenelighed med ILOs regler eller ej.

VS er imod dette lovforslag, ligegyldig hvad ILO måtte mene om det, og vi frygter, at vi, hvis vi stemte for socialdemokratiets ændringsforslag, ville legitimere, at vi tillæg-